

Sygn. akt III Ca 1389/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś (spr.)

Sędzia SO Leszek Dąbek

SR del. Marcin Rak

Protokolant Dominika Tarasiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko J. G. (G.)

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 12 marca 2014 r., sygn. akt III RC 140/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR del. Marcin Rak SSO Krystyna Hadryś SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1389/14

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka M. G. działająca przez matkę W. J. domagała się zasądzenia alimentów w wysokości po 900 zł miesięcznie od pozwanego ojca małoletniej - J. G. od 1 marca 2013 r. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki.

W uzasadnieniu matka powoda podała, że pozwany jest ojcem powódki. Przekazuje po 400 zł miesięcznie na jej utrzymanie, ale kwota ta nie wystarcza. Wskazała, że koszty utrzymania dziecka wynoszą około 1000 zł. Miesięcznie; wyżywienie 350 zł, lekarstwa 150 zł miesięcznie, odzież 150 zł miesięcznie, zabawki 100 zł miesięcznie. Pozwany pracuje w R. w firmie (...) na stanowisku kierownika produkcji i zarabia co najmniej 4.000 zł miesięcznie, zaś matka powódki jest bezrobotna

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał roszczenie do kwoty po 300 zł miesięcznie. Wskazał, że dobrowolnie łoży na utrzymanie córki kwoty po 300-400 zł miesięcznie. Do momentu rozstania stron zamieszkiwali razem w R., pozwany utrzymywał powódkę i jej matkę, ma zamiar czynić to dalej, nadto w inny sposób wypełniać swój

obowiązek alimentacyjny. Jednocześnie zaprzeczył tak wysokim potrzebom powódki, w szczególności wysoką kwotę przeznaczaną na zabawki, odzież i lekarstwa, skoro małe dziecko nie choruje przewlekle. Nadto sam przy każdej okazji kupuje dziecku zabawki. W ocenie pozwanego matka powódki może podjąć pracę zawodową, a opiekę nad powódka powierzyć rodzicom. Wskazał także, że jego średnie dochody miesięczne wynoszą około 3900 zł, spłaca jednak zaciągnięty kredyt na mieszkanie, a łączne koszty utrzymania mieszkania wynoszą około 2100 zł miesięcznie. Nadto dojeżdża do pracy samochodem na co przeznacza około 300 zł miesięcznie.

Ostatecznie uznał roszczenie do kwoty po 400 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zaskarżonym wyrokiem zasądził od pozwanego J. G. na rzecz małoletniej powódki M. G. alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie, płatne począwszy od dnia 4 marca 2013 roku do dnia 15go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności, płatne do rąk matki małoletniej powódki W. J., w pozostałej części oddalił powództwo i zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sąd Rejonowy ustalił, że małoletnia powódka M. G. jest dzieckiem W. J. oraz pozwanego; urodziła się (...) w R.. Pozwany i matka powódki pozostawali w nieformalnym związku, zamieszkiwali ze sobą w R. do października 2012 r. Od końca października 2012 r. małoletnia M. G. zamieszkuje w R. w mieszkaniu swoich dziadków z matką. W początkowym okresie po urodzeniu córki wnioskodawca aktywnie uczestniczył w opiece nad nią. W tym czasie pozwany utrzymywał powódkę i swoją partnerkę. Strony żyły na wysokim poziomie, wyjeżdżały na wypoczynek, małoletnia miała zabezpieczone wszystkie potrzeby w zakresie ubrań, zabawek i inne. M. G. liczy obecnie 2 lata. Zamieszkuje wraz z matką i babką macierzystą w jej mieszkaniu. W trakcie składania pozwu w mieszkaniu mieszkał jeszcze ojciec W. G. i również przyczyniał się do jego utrzymania. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz około 750 zł miesięcznie, nadto inne media.

Sąd Rejonowy ustalił nadto, że małoletnia obecnie zażywa stale leki na alergię, których w czasie złożenia pozwu nie przyjmowała. Jej koszty utrzymania wynoszą ponad 1000 zł miesięcznie. Na co składają się koszty wyżywienia około 300 zł, koszty lekarstw, odżywek, szczepionek w razie potrzeby 150-200 zł, odzież, obuwie, zabawki 150 zł miesięcznie, środki czystości i higieniczne około 100 zł miesięcznie, nadto koszty utrzymania mieszkania około 200-300 zł miesięcznie. Dodatkowo koszty wypoczynku, rozrywek, koszty związane z zakupem innych koniecznych sprzętów i przedmiotów, codziennego użytku. Małoletnia w związku z alergią często zapada na choroby układu oddechowego.

Matka powódki W. J. (1) od października 2013 r. podjęła pracę na umowę zlecenia jako recepcjonista na siłowni kilka razy w miesiącu; zarabia około 500-600 zł miesięcznie. W tym czasie opiekę nad powódką przejmowała babcia macierzysta, która ma problemy zdrowotne. W niektórych miesiącach nie podejmowała pracy. Utrzymywała się dzięki pomocy rodzicom, a po wyprowadzeniu się ojca z mieszkania dzięki pomocy społecznej. Od lutego 2013 r. do września 2013 r. średnio otrzymywała z opieki 400 zł miesięcznie, w niektórych miesiącach była to większa kwota. Oprócz swojego utrzymania kwotę tę przeznaczała również na leczenie alergii skórnej powódki i utrzymanie mieszkania.

Ponadto ustalono, iż pozwany nie uczestniczy w życiu małoletniej, pomimo ustalonych kontaktów i licznych zabiegów matki aby spotykał się z córką; nie odwiedza jej, nie interesuje się jej rozwojem. Oprócz alimentów jedynie sporadycznie czyni córce prezenty kilka razy do roku. Nie uzgadnia ich z matką dziecka, co powoduje, że niektóre z nich są nieprzydatne. Pozwany J. G. ma 31 lata; mieszka i pracuje w R.. Obecnie zatrudniony jest w firmie (...) gdzie pracuje jako planista produkcji, jego dochód brutto wynosi od 5200 zł miesięcznie do 8000 zł miesięcznie. Okresowo zdarza się, że jego wynagrodzenie jest niższe. Pozwany posiada mieszkanie zakupione na raty w walucie obcej - frankach szwajcarskich w 2008 r. Obecnie rata kredytu wynosi 1600-1700 zł miesięcznie. Nadto ponosi koszty jego utrzymania łącznie z gazowym ogrzewaniem: średnio około 500 zł miesięcznie. Pozwany jest zdrowy, nie posiada innych osób na utrzymaniu, zamieszkuje sam.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy uznał, iż powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie. Sąd wskazał, że powódka jest dzieckiem bardzo małym, wymagającym osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie i czynności te wykonuje matka, zaś pozwany- zobowiązany jest do pokrywania w

przeważającej części kosztów jej utrzymania, skoro nie wykazuje obecnie żadnego zainteresowania przejęciem wspomagającej formy pieczy nad nią, kontaktami. Jest on osobą młodą, posiadającą duże możliwości zarobkowe i co istotne osiągający stałe dochody oscylujące w granicach 3500-4000 zł netto. W. J. (2) stopniowo podejmuje aktywność na rynku pracy, korzystając z pomocy matki w opiece nad córką, z tym, że matka W. J. choruje i nie jest w stanie na stałe zajmować się wnuczką.

Sąd ocenił usprawiedliwione potrzeby małoletniego na kwotę ponad 1.000 zł miesięcznie, na którą składa się koszt wyżywienia, ubrań, pieluch, mleka, odżywek, zabawek, leków w tym w związku z chorobą powódki, środków czystości, rozrywek a także koszty utrzymania mieszkania w którym zamieszkuje. Matka małoletniej powódki ponosi koszty utrzymania mieszkania wraz ze swoją matką, a środki te są duże i wynoszą znacznie ponad 700 zł miesięcznie, nadto okresowo dochodzą inne koszty związane z bieżącym utrzymaniem mieszkania. Ponadto Sąd Rejonowy uznał, że wysokość świadczeń alimentacyjnych musi być oczywiście uzależniona od możliwości finansowych zobowiązanego. Możliwości zarobkowe J. G. kształtują się co najmniej na poziomie 3 500- 4000 zł netto. Nie ma on innych osób na utrzymaniu, tym samym jest w stanie ponieść mniej niż $\frac{3}{4}$ kosztów utrzymania córki. Powódka ma prawo do równej stopy życiowej z pozwanym, a nie tylko do zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Skoro pozwany wskazuje, że jedynie na swoje wyżywienie przeznaczą 1000 zł miesięcznie, to powódka ma prawo domagać się środków na swoje utrzymanie adekwatne do poziomu życia i dochodów pozwanego. W. J. (2) przeważającą część swojego obowiązku alimentacyjnego spełnia poprzez osobiste starania o wychowanie i opiekę nad małoletnią. Mając powyższe na uwadze na zasadzie art. 133 i 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji. Sąd zasądził alimenty od 4 marca 2013 r. tj. z dniem złożenia pozwu. Sąd na zasadzie art. 333 k.p.c. nadał wyrokowi w jego punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł pozwany, wnosząc o jego zmianę w części dotyczących zasądzonych alimentów i orzeczenie alimentów kwocie po 400 zł miesięcznie i zwolnienie z kosztów postępowania sądowego zastępstwa adwokackiego. Zarzucił, iż nieprawdą jest, że powódka - małe dziecko potrzebuje na utrzymanie kwotę 750 zł, gdyż średnio wydawał na utrzymanie dziecka kwotę 300-400 zł, ponadto córka miała pod dostatkiem ubrań i zabawek po jego bratanicy, częściowo w ogóle nie używane, jednakże matka dziecka nie chciała z nich korzystać. Wskazał, że nieprawdą jest, aby dziecko chorowało na alergię i przyjmowało stale leki, gdyż w trakcie ostatniej rozmowy, matka dziecka zapewniała go, iż dziecko jest w pełni zdrowe. Zaprzeczył, również, aby żył na wysokim poziomie, bo faktycznie po opłaceniu rachunków i spłacie raty kredytu zostaje mu kwota od 600 do 1700 zł miesięcznie na życie, nie posiada też żadnych oszczędności. Nieprawdą jest również, że wydaje miesięcznie 1.000zł na jedzenie, gdyż po opłaceniu zobowiązań stałych bez alimentów, na życie zostaje mu czasem ok.600 zł. Ponadto wskazał, że matkę dziecka stać na wyjścia do klubów ze striptizem, na siłownię i zakup samochodu.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje.

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości i uznaje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, ponieważ ustalenia te znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Orzekając Sąd Rejonowy nie uchybił zasadom logicznego rozumowania, ani też doświadczenia życiowego. Wnioski Sądu pierwszej instancji, co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści dowodów zgromadzonych w sprawie.

Sąd Odwoławczy oddalił wniosek dowodowy złożony w apelacji z uwagi na formę i treść tego materiału dowodowego, który miałby podlegać analizie Sądu, uznając iż nie mieści się ona w dyspozycji art. 381 k.p.c. a więc jakiegokolwiek dokumentu, jak i walor treściowy nie jest istotny dla oceny trafności rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Sąd Odwoławczy przeprowadził dowód zgłoszony przez powódkę z zaświadczenia Centrum K. A. U. w R. z dnia 15 stycznia 2015r. na okoliczność wydatków matki powódki związanych z wychowaniem przedszkolnym dziecka, wobec tego że okoliczności, na które został przeprowadzony nie były znane w dacie wydania zaskarżonego orzeczenia, a wyrok Sądu odwoławczego w sprawach o charakterze alimentacyjnym winien uwzględniać stan sprawy na dzień jego ogłoszenia.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez skarżącego, stwierdzić należy, że stanowisko prezentowane w apelacji w zasadzie nie można określić jako zarzut, lecz polemikę z ustaleniami zaskarżonego wyroku. Pozwany nie wykazał, aby Sąd I instancji uchybił zasadom logicznego rozumowania, lub doświadczenia życiowego, a to jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów (art. 233 k.p.c.). Nie jest natomiast wystarczające wyłącznie przekonanie skarżącego o innej niż przyjął Sąd Rejonowy wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu, a z takim sformułowaniem treści apelacji mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę (zwiększenie, ale i zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę (zwiększenie, ale i zmniejszenie) zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy uznać należy, że Sąd Rejonowy trafnie ocenił, iż w niniejszej sprawie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie kwotowego udziału pozwanego - jako ojca małoletniej powódki - w obowiązku alimentacyjnym. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż z uwagi na wiek powódki, usprawiedliwione potrzeby małoletniej wzrosły, wobec jej rozwoju fizycznego i intelektualnego. Aktualny stan zdrowia wymaga też dodatkowego zakupu lekarstw dla małoletniej z uwagi na to, że choruje ona na alergię. Niewątpliwie wzrosły też wydatki związane z wyżywieniem, czy zakupem ubrań dla małoletniej, która aktualnie ma już prawie trzy lata, a od dnia 1 września 2014r. uczęszcza do przedszkola, za które matka małoletniej powódki uiszcza płatność w wysokości 320 zł miesięcznie. Wbrew twierdzeniom pozwanego ustalenie przez Sąd pierwszej instancji kosztu zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb powódki na kwotę ponad 1.000zł miesięcznie należy uznać za prawidłowe i zgodne z doświadczeniem życiowym.

Ponadto Sąd pierwszej instancji trafnie wskazał, że pozwany nie realizuje obowiązku alimentacyjnego w żaden inny sposób, niż płatność kwot ustalonych alimentów, nie odwiedza dziecka i nie utrzymuje z nim kontaktów, wobec czego - z uwagi na to, że W. J. (2) przeważającą część swojego obowiązku alimentacyjnego spełnia poprzez osobiste starania o wychowanie i opiekę nad małoletnią - pozwany winien w większym stopniu finansowo przyczynić się do utrzymania dziecka.

Sąd Rejonowy trafnie ustalił, co nie było kwestionowane przez pozwanego, iż jego możliwości zarobkowe kształtują się co najmniej na poziomie 3 500 - 4000 zł netto i nie ma on innych osób na utrzymaniu. Jest więc w stanie uiszczać alimenty w zasądzonej zaskarżonym wyrokiem wysokości.

Odnosząc się do dalszych zarzutów podniesionych w apelacji, wskazać należy, iż pozwany nie wykazał jaką kwotę miesięcznie faktycznie przeznacza na prezenty dla małoletniej. Nadto kupowanie dziecku prezentów nie może zwalniać pozwanego od uiszczania alimentów mających zaspokajać bieżące niezbędne bo usprawiedliwione potrzeby małoletniej, których zakres najlepiej zna matka powódki sprawująca nad nią bieżącą bezpośrednią pieczę. Skarżący w żadnym zakresie nie wykazał, by w jakimkolwiek stopniu zaspokajał bezpośrednio te usprawiedliwione bieżące potrzeby córki. Okoliczność płacenia rat kredytu zaciągniętego na kupno mieszkania, a więc związanego z powiększeniem majątku pozwanego, nie może wyprzedzać obowiązku rodzica do utrzymania małoletniego dziecka, nie będącego w stanie utrzymać się samodzielnie.

W ocenie Sądu Okręgowego, pozostałe podniesione w apelacji zarzuty mają charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwej oceny i ustaleń Sądu meriti, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, gdyż nie znajdują podstawy w stanie faktycznym sprawy.

Reasumując, Sąd drugiej instancji mając na uwadze prawidłowo poczynione przez Sąd meriti ustalenia faktyczne i całokształt zgromadzonego w obu instancjach materiału dowodowego uznał, że po stronie powódki nastąpiła istotna zmiana stosunków polegająca na zwiększeniu jej uzasadnionych potrzeb, natomiast pozwany posiada zdolność

majątkową i zarobkową do łożenia na rzecz małoletniej powódki alimentów w zasądzonej zaskarżonym orzeczeniem wysokości.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację pozwanego jako bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c., obciążając w pełnym zakresie pozwanego kosztami postępowania odwoławczego jako stronę przegrywającą sprawę w całości.

Wysokość tych kosztów ustalono na podstawie § 13 ust.1 pkt 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013 r., poz. 461).

SSR(del.) Marcin Rak SSO Krystyna Hadryś SSO Leszek Dąbek